

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδουμένη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Ἡ 3^η Σεπτεμβρίου.

Φίλε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Ὡς υπεσχέθην ὑμῖν θέλω προσπαθῆσαι σήμερον νὰ συνεισφέρω κατὰ τὸ ἐνὸν πρὸς διαφώτισιν τῆς νέας Σου ἀπορίας, περὶ τοῦ τίνος ἔνεκεν ἡ 3 Σεπτεμβρίου παρήλθε παρ' ἡμῖν καὶ ἐφέτος ἄνευ θορύβου, ἄνευ συγκινήσεως οὐδεμιᾶς, ἄνευ πανηγύρεως, ἄτινα εἰς μικρὸν ἀπυρεμακροῦσμένον περελθὼν τὴν συνάδουον. Δὲν Σὰς κακίῳ βεβαίως ἐγὼ διὰ τὰς ἀπὸ τίνος χρόνου ῥιπτομένας ἀπορίας Σας εἰς τὴν δημοσιότητα, δὲν ἐπιθυμῶ ὅμως καὶ νὰ νομίσῃτε, ὅτι πιστεύω εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀποριῶν Σας, μὴ νομίσῃτε ὅτι πιστεύω ὅτι ἐξ ἀφελείας καὶ ἀγνοίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀπορεῖτε. Ἠπορήσατε πρό τινος χρόνου διατὶ ἄνευ συγκινήσεως οὐδεμιᾶς παρήλθε γεγονός μέγα εἰς τὸν βίον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἡ μετὰ μακροῦς αἰῶνας ἀπελευθέρωσις καὶ ἑνώσις ἀδελφῶν ἀμοιωπαθῶν δουλεόντων τοῖς Μωαμεθανοῖς ἀπορεῖτε σήμερον διατὶ ἡ 3 Σεπτεμβρίου παρήλθεν ὡς παρέρχονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τὰ βακτηριδια τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἐκτιμῶν λοιπὸν τὴν ἀπορίαν Σας ταύτην κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τὴν ὁποῖαν πᾶς γνωρίζω ὑμᾶς ἤθελεν ἀποδώσει εἰς αὐτὴν, ἰδοὺ προβαίνω εἰς διαφώτισιν τοῦ νέου ὑπ' ὑμῶν ἐγερθέντος ζητήματος.

Ἡ 3 7βρίου ἔλυσεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς Βαυαροκρατίας, ἡ 3 7βρίου ἐχορήγησεν εἰς ἡμᾶς τὸ ἐλευθεριώτερον καὶ τὸ ὠραιότερον τῶν πολιτευμάτων, ἐχορήγησεν εἰς ἡμᾶς τὸ θεῖον ἐκεῖνο πολίτευμα, τὸ ὁποῖον διακελεύει ὅτι πάντες οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου, εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν τῆς Πολιτείας βαρῶν, ὅτι πάντες οἱ πολῖται ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων διὰ τῶν ὁποίων διηγεκῶς ἐπιτηρεῖται ἡ Κυβερνητικὴ μηχανή. Διὰ πάντα ταῦτα νομίζω ὅτι ἡ 3 7βρίου εἶχεν ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ 1843 ὡς ἡμέρα ἐθνικῆς ἐορτῆς, ἔθεωρεῖτο δὲ καὶ πῶς ἰσότημος πρὸς τὴν 25 Μαρτίου, διότι ἐάν αὕτη ἐδωρήσατο εἰς ἡμᾶς τὸ εἶναι, ἐκεῖνη ἐδωρήσατο ἡμῖν τὸ εἶναι. Ἡ 25 Μαρτίου ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τῶ ὄντι τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν, τὴν ἐθνικὴν ζωὴν, ἡ δὲ 3 7βρίου μᾶς ἐπροίκισε διὰ τῶν δώρων τῆς ἀνθρωπίνης ἐθνικῆς ὑπαρξεως, μᾶς ἐπροίκισε διὰ ἀνθρωπίνης ἐθνικ. ζωῆς. Ἡ πρώτη ὑπῆρξεν ὁ γενήτωρ τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ δευτέρα ὁ θεῖος αὐτῆς διδάσκαλος καὶ ὁδηγός. Δικαίως λοιπὸν ἀπορεῖτε διὰ τὴν ἀπάλειψιν τῆς πανηγύρεως ἡμέρας ἡτις ἐδωρήσατο εἰς ἡμᾶς δῶρον πολυτιμώτατον τὸ ἀνθρωπίνως ζῆν ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς.

Ἄλλὰ, φίλτατε, διατὶ ἀπορεῖται; Οὐδεὶς πενθῶν ἢ ἀσθενῆς ἐορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς ἐορτῆς του· κατὰ τοῦτο δὲ μόνον ὑφίσταται διαφορὰ τις, ὅτι ὁ μὴ ἐορτάζων ἔνεκεν πένθους ἢ ἀσθενείας, ἐπεκράτησε συνήθεια, νὰ εἰδοποιῇ τοὺς φίλους του διὰ τίνος ἐγγυφίου ἐφημερίδος. Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἡ διαφορὰ εἶναι, ὡς λέγουσι κοινῶς, μᾶλλον φαινομενική· διότι καὶ ἡ ἀσθένεια καὶ τὸ πένθος εἶναι πάντοτε προσωρινὰ, καὶ ὁ μὴ ἐορτάζων ἐφέτος ἐορτάζει τὸ ἐπιὸν ἔτος ἔνεκεν τῆς παρόδου τοῦ πένθους ἢ τῆς ἀσθενείας. Ὑποθέσατε ὅμως πρὸς στιγμὴν ἄνθρωπον χρονίως νοσοῦντα, ὑποθέσατε ἄνθρωπον χρονίως, οὕτως εἰπεῖν, πενθοῦντα καὶ θέλετε ἐννοῆσει ὅτι οὗτος οὐδεμίαν ποτὲ θὰ εἶχεν ὄρεξιν νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τοὺς φίλους του, οἵτινες ἄλλως ἀδύνατον ἐκ τῆς μακροῦς διαρκείας τῶν δεινῶν τοῦ φίλου των νὰ μὴν ἤθελον ἐννοῆσῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς ἑαυτοὺς καθήκοντα ἀπέναντι τῶν διηγεκῶν τοῦ φίλου δεινῶν.

Εἰς τοιαύτην τινὰ ἐντελῶς ὁμοίαν κατάστασιν διατελεῖ τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Νοσεῖ διαρκῶς, πενθεῖ αἰωνίως· ἀπαιτεῖτε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ πανηγύρεις; Ἀπορεῖτε σήμερον διὰ τὴν ἀπάθειάν του ἀπέναντι τῆς 3 7βρίου, δὲν θέλω νὰ γείνω μάντης κακῶν, ἀλλ' ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου καὶ ἡ μεγίστη ἐθνικὴ ἐορτὴ, ἡ 25 Μαρτίου, θὰ παρέρχεται ὅπως πᾶσα ἀσημὸς θρησκευτικῆ τοῦ ἔτους ἡμέρα, ἴσως δὲ θὰ ἐξαλειφτο ἐντελῶς τῆς μνήμης ἡμῶν ἐάν μὴ ἡ ἱστορία διαιώνιζε τὴν ὑπαρξίν της.

Ἴσως τώρα μὲ ἐρωτήσητε περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐθνικῆς νόσου, περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ ἐθνικοῦ πένθους. Ἐπειδὴ εἶμαι ἰατρός, ὡς γνωρίζετε, θὰ μὲ συγχωρήσητε μίαν ἰατρικὴν μεταφοράν. Τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν νόσημα ἀνάγεται εἰς τὰ νοσήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀλόκληρον τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν συγχρόνως προσβάλλοντα, ὀνομάσθησαν νοσήματα ἐκ δυσκρasiῶν. Ἐπὶ τῶν νοσημάτων τούτων ὀλόκληρος ὁ ὄργανισμός πάσχει, ὀλόκληρος ὁ ὄργανισμός εἶναι ἐκτροχιασμένος. Πάσχει ἡ κεφαλὴ, πάσχει ἡ κοιλία, ὁ θώραξ, τὰ ἄκρα, τὸ αἷμα δὲν εἶναι φυσιολογικόν. Εἰς τὰς τοιαύτας νόσους κανὲν μέλος τοῦ ὄργανισμοῦ δὲν ἐκπληροῖ τὸ φυσιολογικῶς ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτὸ καθήκον, τὰ πάντα εἰσὶ νωθρὰ καὶ ὡς ὑπὸ πένθους βεβαρυμένα.

Τοιαύτην τινὰ γενικὴν νόσον πάσχει τὸ ἡμέτερον ἔθνος· καὶ Κυβέρνησις καὶ λαὸς καὶ διοικήσις παντοῖα καὶ ἀντιπρόσωποι νοσοῦσιν ἅπαντες μηδενὸς ἐξαιρουμένου, διότι ἐάν μὴ ἐνόσουν τί ἤθελε συμβῆ; Πρῶτον, ὁ λαὸς ἤθελε σέβασθαι τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος του; Μὴν

Σὰς φανῆ δὲ παράξενον ἐάν Σὰς εἶπω ὅτι σήμερον οὐδεὶς σέβεται αὐτοὺς. Ἦθελεν ἐκλέγει ὡς ἀντιπρόσωπος του ἐκεῖνους τοὺς ὁποῖους κατὰ συνείδησιν ἐξετάζων ἤθελεν εὐρίσκει ὡς δυναμένους ἐπαξίως νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύωσι, καὶ δὲν ἤθελεν ἐκλέγει ἐκεῖνους οἵτινες τὸν δωροδοκοῦσι, ἢ τοῦ ὑπόσχονται προστασίαν κατὰ παντὸς νόμου ἢ καὶ βουσφέτια παντοῖα. Ὁ λαὸς, ἐάν μὴ ἐνόσει, δὲν θὰ ἐγένετο κτήμα ἐνός ὅπως τὸν διαθέτῃ ὑπὲρ τῶν φίλων του, θὰ ἔστελλε δὲ ἀντιπρόσωπους οἱ ὅποιοι θὰ ἐμερίμουν μόνον περὶ τοῦ ἐθνικοῦ καλοῦ. Ὁ λαὸς, ἐάν μὴ ἐνόσει, θὰ εἶχε τέλος γνῶσιν καὶ τῶν δικαιωμάτων του καὶ δὲν ἤθελεν ἀδιαφορεῖ, ὅπως σήμερον συμβαίνει, ὅταν βλέπῃ τὰ ἱερώτερα τῶν δικαιωμάτων του καταπατούμενα, θὰ ἦτο δὲ εἰς πάντας σεβαστὸς καὶ διὰ τὴν μεγάλην του ἰσχύν, τῆς ὁποίας θὰ εἶχε γνῶσιν, καὶ διὰ τὸ εὖνομον ἑαυτοῦ τὸ ὁποῖον θὰ τὸν ἐνίσχυε ἔτι μᾶλλον.

Δεύτερον. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἤθελον μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας ὅπως ἐλέγξωσι τὴν Κυβέρνησιν διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν της, ὅπως μεριμνήσωσι περὶ τοῦ τοπικοῦ καὶ γενικοῦ καλοῦ. Ἐάν τὸ ἔθνος μὴ ἔπασχε δὲν ἤθελον οὗτοι ἀνεβοκαταβαίνει τὰ ὑπουργεῖα ἐκλιπαροῦντες βουσφέτια διὰ τοὺς ἐντολεῖς των, δὲν ἤθελον ἔχει τὸ βλέμμα ἐστραμμένον πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἀστέρα πάσης Κυβερνήσεως οὐδ' ἤθελον ἐπιτηρεῖ τὸ ἐλάχιστον κίνημα τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, καὶ δὲν ἤθελον ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀποκεφαλισμοῦ, πᾶσαν ἔστω καὶ ἔκνομον προστασίαν τῶν μυρία ἔκτροπα καὶ παράνομα πολλακίς ἀπαιτούντων φίλων ἐντολέων των. Οἱ ἀντιπρόσωποι τότε μόνον μερίμναν θὰ εἶχον πῶς νὰ ὠρελήσωσι τὸ ἔθνος καὶ τὸν τόπον των διὰ καταλλήλων νομοθετημάτων, δὲν θὰ ὑπῆρχε δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως συνάλλαγμα ἀγοραπωλησίας ὅμοιον πρὸς τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ συναφθέν. Οἱ τοιοῦτοι δὲ ἀντιπρόσωποι μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὸν καὶ τὰς χεῖρας καθαρὰς θὰ εἶρχοντο ἐνώπιον τῶν ἐντελέων νὰ δώσωσι λόγον τῶν πράξεων των μετὰ τῆς παρηρησίας ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν μόνον ἢ θρησκευτικὴ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος παρέχει, θὰ εἶχον δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν νέᾳ ἐκλογικῇ πάλῃ ὁ ὑγιαίνων λαὸς ἤθελε δώσει εἰς αὐτοὺς τὸ γέρας τῆς νίκης βεβαίως. Δὲν ἤθελε τότε στηρίζει ὁ τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωπος τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς μέλλουσαν ἐκλογὴν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουσφετιῶν τὰ ὁποῖα ἠδυνήθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐντολεῖς του πάλιν τὴν συνείδησιν του, δὲν ἤθελε στηρίζει τὴν ἐπιτυχίαν του ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παντοίων ἐγκληματαίων, οἷον φρονέων, ζωσκληπτῶν, φυ-

γοστράτων, τούς οποίους ἐπροστάτευσε παρανομοῦντας.

Τρίτον. Ἡ Κυβέρνησις ἐὰν μὴ ἐνόσει τὸ ἔθνος ἤθελε τηρεῖ ἀκριβῶς τὸ καθήκον τῆς μεριμνώσα μόνον καὶ μόνον περὶ τῆς εὐδωσέως τῶν κοινῶν καὶ μὴ περισπωμένη εἰς παντοίας ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας νοσῶν σῶμα κατὰ πᾶσαν στιγμὴν προβάλλει. Ἡ Κυβέρνησις τότε ἤθελε γνωρίζει ὅτι ἀμειλίκτης ἐπίκειται αὐτῇ ὁ πέλεκυς τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀντλοῦσης ἰσχύϊν ἀκατανίκητον ἐκ τῆς στάσεως καὶ ἰσχύος ἔθνους εὐνόμου, γινώσκοντος δὲ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματά του. Οὐτε θὰ ἠδύνατο κἄν νὰ φαντασθῇ ἡ Κυβέρνησις τὴν σπατάλην καὶ τὴν ἀγορτίαν καὶ τὴν πολλαπλὴν διασπορὰν εἰς τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ἀπὸ τινος χρόνου ἐσυνήθισαμεν, ὅπως ὁ αἰμορροϊδικὸς συνηθίζει νὰ βλέπη εὐχαρίστως τὸ αἷμά του χυνόμενον. Ἡ Κυβέρνησις τότε ἀναγκαιῶς θὰ ἐσέβετο μέχρι λατρείας τὸν θεμελιώδη τοῦ κράτους νόμον. Ἡ Κυβέρνησις τότε δὲν θὰ εἶχε φίλους καὶ ἐχθρούς, θὰ εἶχε μόνον συμπολίτας συζητούντας περὶ τῆς ἀναζητήσεως τῶν καταλληλοτέρων τρόπων τῆς ἐθνικῆς προόδου. Ἡ Κυβέρνησις τότε δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην νὰ διαφείρη τὸν τύπον, δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην τέλος οὐδεμίαν νὰ φατριάζη, οὐδὲ νὰ μεριμνᾷ διαρκῶς περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας.

Τέταρτον. Ἡ παντοία τοῦ κράτους διοικήσις, θὰ ἦτον, ἐὰν τὸ ἔθνος ἦτο ὑγιές, ἀληθῶς πατρικὴ, οὐδ' ἤθελε παριστᾶ τὸ εἰδεχθὲς πρόσωπον κακοῦ πατρὸς δεικνύοντος ὅλα τὰ ἐλαττώματα κακοαναθρεμμένου τέκνου διὰ τινὰς τῶν πολιτῶν, ἐνῶ διὰ τοὺς ἄλλους παρίσταται ἀγρία καὶ φοβερὰ καὶ ἀπάνθρωπος μητριά. Ἐὰν τὸ ἔθνος μὴ ἐνόσει, τίς διοικητικὸς ὑπάλληλος ἤθελε τολμᾶ ὅσα σήμερον τολμᾶ ἀναγκαζόμενος ἴσως; Ὁ παρεκτρεπόμενος τότε ὑπάλληλος ἤθελε εὐρίσκεισθαι μεταξὺ πατρικῆς Κυβερνήσεως καὶ εὐνόμου λαοῦ ὡς τὸ αὐτὸ τὰ δὲ λιθάρια, κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον. Ἐὰν μὴ τὸ ἔθνος ἐνόσει δὲν θὰ ἐξαρτᾶτο ἡ τύχη τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τοῦ τελευταίου ψηφηφόρου ἢ ἐκ τοῦ τυχόντος ἀντιπροσώπου.

Θέλετε λοιπὸν, φίλτατε, παραδεχθῆ ὅτι τὸ ἔθνος πάσχει νόσημα γενικόν, πρὸς ἐθνικὴν δὲ φέρεται φθίσιν. Φθίνει ἐν αὐτῷ ὁλονὲν, ἡμέρα τῇ ἡμέρα πᾶν αἰσθημα πολιτικόν, ἴσως δὲ καὶ πᾶν αἰσθημα ἀνθρώπινον. Τώρα ἴσως μὲ ἐρωτήσητε ἐὰν γνωρίζω φάρμακόν τι κατὰ τῆς τοιαύτης ἐθνικῆς καχεξίας. Ἡμεῖς οἱ ἰατροὶ εἰς τοιαύτας παρασάσεις παραγγέλλομεν τὸ λάδι τῆς μουρούνας. Ἀλλὰ διὰ ἔθνος ὁλόκληρον ποῖον φάρμακον ἀνάλογον νὰ εὐρωμεν; Περὶ τούτου θέλετε μὲ συγχωρήσει νὰ εἶπω τὴν γνώμην μου εἰς τῶν προσεχῶν φύλλων ὑμῶν, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ἀπορεῖτε τοῦ λοιποῦ διατὶ ἐτάφη ἀνεπιστρεπτὴ ἡ 3 Ἰβρίου, ὅπως δὲν θὰ ἀπορήσητε πλέον, ἐὰν ταφῇ εἰς προσεχῆς μέλλον καὶ ἡ 25 Μαρτίου.

Ἰδιότροπος.

Ἀντὶ τῆς παιδονομίας.

Ἐἴτε διότι τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρῶν σύσσωμον δὲν τὸ εἶπε μὲ τὴν καρδίαν του, εἴτε διότι ὁ κ. Δήμαρχος Πατρῶν εἶπε ναὶ καὶ ὄχι, εἴτε διότι ὁ κ. Νομάρχης (ἐνῶ δὲν ἦταν δουλειά του) ἐθεώρησεν εἰς ἓνα Δῆμο ὅπου ἐξοδεύει

600 χιλιάδες τὸ χρόνο εἰς πολλὰ καὶ διάφορα, τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὡς μοναδικὴ σπατάλη, εἴτε διότι δὲν ἦταν γραφτὸ, ἢ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ παιδονομία ἐναυάγησε μέσα στὴ μέση στὸ λιμάνι.

Ἐ! καὶ ἐπειδὴ ἐπνίγηκε ἡ παιδονομία ἐχάθηκε ὁ κόσμος; Ὅχι βέβαια. Τοῦτο ἴσια ἴσια θέλω νὰ εἶπω ἔχομε νόμους οἱ ὁποῖοι προστατεύουν τὸ κλημὰ μὴν τὸ φᾶν τὸ γαῖδοῦρι ἔχομε νόμους οἱ ὁποῖοι προστατεύουν τὸ γαῖδοῦρι μὴν τὸ δαίρη πολὺ καὶ παράλογα ὁ ἀφεντικὸς του, ἔχομε νόμους ὅπου σὲ τιμωροῦν ἐὰν κλέψῃ τὸ γαῖδοῦρι, ἔχομε νόμους οἱ ὁποῖοι σὲ τιμωροῦν ἐὰν εἴπῃς τὸν παραμικρὸ ἀρετὸ λόγο. Καὶ δὲν ἔχομε νόμους οἱ ὁποῖοι νὰ ἐμποδίζουσι τὸ κλέψιμο τῶν ἀνθρώπων;

Ὅλοι γνωρίζετε ὅτι μέσα εἰς τὴν Πάτρα τὴν παινεμένην, εἰς τὰ κεντρικώτερα σοκάκια κλέφτουν καὶ σφάζουν παιδιὰ καὶ κανεὶς δὲν τοὺς μιλάει. Τριγύρω εἰς τὰ Σχολεῖα δημοσίου ἐργάζονται αὐταὶ αἱ ληστοσυμμορίαί. Ὅλοι τοὺς βλέπομε, ὅλοι τοὺς γνωρίζομε, καὶ μόνον ἐκεῖνοι ὅπου ἔχουν χρέος νὰ τοὺς κυνηγᾶν δὲν ἐκατάλαβαν ἀκόμη τίποτα. Ἐτοῦτο φαίνεται παράξενο καὶ ὁμως εἶναι μία μεγάλη, μεγάλη ἀλήθεια. Ἀπὸ τέτοιαις ὁμοῦ κλεψιαῖς ἐχάθηκε πολλαὶ φοραὶ, ὄχι ἓνα γαῖδοῦρι, ὄχι ἓνα σαμάρι, ὄχι μία γίδα, ἀλλὰ ὁλόκληρος οἰκογένεια, ὁλόκληρος περιουσία.

Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ πράγματα ἃ τώρα μπορεῖ κανένας νὰ ἐρωτήσῃ ἕως πότε θὰ τραβίξῃ μπροστὰ αὐτῇ ἡ φοβερὴ ληστεία; Δὲν εἰμπορεῖ τάχα μία Βίσαγγελία νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ τὰ ὄργανα καὶ τὰ καταγώγια αὐτῆς τῆς καταστρεπτικῆς ἐταιρίας; Διότι, ἂς μὴν πειραχθῇ κανένας, μέσα σ' αὐτῇ τὴν ἐταιρίαν, φαίνεται εἶναι ἀπὸ πολλὰς τάξεως τῆς κοινωνίας συμμορῆται, θὰ τοὺς ἔλεγε δὲ ἐὰν τοὺς ἤξευρα, καὶ καθὼς ἔλεγε ἓνας μὴν φορὰ εἶναι καὶ ψηλοκαπελάδες εἶναι καὶ χαμηλοκαπελάδες. Ἀλλὰ ἓνας Βίσαγγελέας καλὸς, καὶ καθὼς ἄκουσα ἐτοῦτος ὅπου ἔχομε εἶναι τέτοιος, εὐκολα εὐρίσκει ὅλους τοὺς συντρόφους. Τὰ κυνηγᾶρια σκυλιὰ τρέχουσι εἰς τοὺς δρόμους, τριγύρω εἰς τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ καφενεῖα, ἀλλὰ σὲ ἔχῃ κἀλὸν νὰ θρῆς καὶ τοὺς κυνηγούς, ὅπου εἶνε τρωπόμενοι σὲ σπῆτιν καὶ σκεπασμένοι ἀπὸ τὴν καλὴ τους τῆ φορεσιᾶ.

Ἀλλὰ παρακαλῶ Σας κ. Βίσαγγελέα, ἄλλη μὴ ἐρώτησι μὲ συμπάθειον καὶ σ' ἀφίω. Ἐτοῦτοι οἱ νόμοι ὅπου λέτε ὅτι ἔχετε καὶ ὅτι εἶναι τέλειοι σὰν τὸ βράνι, δὲν λένε τίποτα διὰ τοὺς καφφετζίδες οἱ ὁποῖοι δέχονται ἀνήλικα παιδιὰ μέσα εἰς τὰ καφενεῖα τῶν καὶ διασκεδάζουσι; Ἐνας μεγάλος ὑπάλληλος μοῦ εἶπε μὴν φορὰ ὅτι δυστυχῶς τὸ Σύνταγμα δὲν ἀφίνει νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἐξουσία εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἄλλου. Ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω, διότι εἶναι παραλογισμὸς ἀπίστευτος ἐτοῦτος. Ἐπιθυμοῦσα νὰ εἶχα καὶ τὴν γνώμην Σας, διότι μοῦ φαίνεται ὅτι εἰμπορεῖς νὰ ἔχῃς μία καὶ δι' αὐτῇ τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ παπουτῆς καὶ ὁ ἀποθηκάριος, κλέφτοντες τοὺς πελάτας τοὺς νὰ κρύφτουνται πίσω ἀπὸ μὴν τέτοια ἀνάποδη ἰδέαν, καὶ ὁ ἓνας νὰ σοῦ λέῃ τί μπαίνει ἐσὺ κ. Βίσαγγελέα εἰς τὸν πῆχυν μου, ὁ ἄλλος εἰς τὰ παπούτσι μου, καὶ ὁ τρίτος τί μπαίνει εἰς τὴν μπαλάντζαν μου καὶ εἰς τὰ ζύγια μου.

Ἐτοῦτο εἶχα νὰ Σας εἶπω διὰ τὰ παιδονομικά, διότι ἀκούω μερικὸς νὰ φωνάζουσι γιὰ δαύτην καθὼς ἡ χήραις διὰ τὸν μακαρίτην τους, καὶ τὸ ἴδιο ἤθελα φωνάζει καὶ ἐγὼ, ἐὰν δὲν μοῦ ἔλεγε ἓνας φίλος ὅτι ἡ Βίσαγγελία καὶ ἡ Ἀστυνομία ἔχουσι χρέος μεγάλο διὰ αὐτῇ τὴν ὑπόθεσιν. Μὰ τώρα θὰ μοῦ εἴπητε, μὰ ἂν αὐτοὶ δὲν κάνουν τὸ χρέος τους, τί θὰ γένη; Ὅ,τι γίνεται. Θὰ βεβαιωθῇ δὲ μὴν φορὰ ἀκόμη ἡ γαῖδοῦρινὴ φύσι τοῦ σκληροτραχήλου καὶ ἀτιθάσσου Ἑλληνα. Νὰ πληρῶνῃ καὶ νὰ ληστεύεται, καὶ νὰ... καὶ νὰ... Μωρὲ γιὰ σοῦ Ἑλληνα. Ἦθελες Σύνταγμα; Βούρδουλας ποῦ σοῦ χρειάζεται.

Ἐνας Ἑλληνας Συναγματικὸς.

Ἀστυνομία.

Ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη, ὡς εἶπομεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, τῆς κανονικωτέρας διαρρυθμίσεως τῆς ἀστυνομίας τοῦ δήμου ἡμῶν, ἧτις ὁμολογουμένως ἐλλειπέστατα ἀναποκρίνεται εἰς τὸν προορισμὸν τῆς καὶ σχεδὸν οὐδαμῶς ἐκπληροῖ τὰ πολλαπλὰ αὐτῆς ἔργα. Καὶ βεβαίως, ὁ κ. Δήμαρχος Πατρῶν ἐνοεῖ ὅτι οὐδένα ἤθελε πείσει ὅτι προσήνεγκε ἄξιαν λόγου ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον, διὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἔργων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀναδείξει τὴν τοπικὴν ἀστυνομίαν ἄξιαν τοῦ ὀνόματός της καὶ ἱκανὴν νὰ ἐπιτελῇ τελεσφόρως, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, τὴν ἀποστολὴν της διότι εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβήτησεως ὅτι οὐδεμία δημοτικὴ διοίκησις, ὅσον καὶ ἂν ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τοῦ δήμου, ὅσον καὶ ἂν ἀναδείξῃ αὐτὸν εὐπρίσωπον ἐξωτερικῶς, δύναται νὰ λογισθῇ ὡς πατρικὴ διοίκησις, ὡς ὄντως δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ νὰ τιμηθῇ ὡς τοιαύτη, ἐὰν πρό παντός δὲν ἐξασφαλίσῃ τὰ πρόσωπα καὶ τὴν περιουσίαν τῶν δημοτῶν, τὴν ὑγείαν καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῶν, τὴν ἠθικότητα τοῦ τόπου, καὶ δὲν ἐξομαλίνει τὴν ὁδὸν τῆς προόδου εἰς τὰ ἄτομα ἂν ἐν ἄλλαις λέξεσι δὲν ἔχει νὰ δεῖξῃ, ὡς τὸ πολυτιμώτερον δημοτικὸν ἔργον, ἀστυνομίαν ἐπαρκῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ εἰς τὰς πολλαπλὰς αὐτῆς ἀναφορὰς πρὸς τὸν βίον καθ' ὅλου διότι ἡ ἀστυνομία περιλαμβάνει ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ της πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν ἀτόμων καὶ δὲν ὑπάρχει πράξις εἰς τὸν βίον τοῦ πολίτου, ἧτις νὰ μὴ συνδέεται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν, ἢν ἡ ἀστυνομία ἀναλαμβάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ διατηρήσῃ.

Τοῦτο ἐγκαίρως κατενοήθη ἐντελῶς παρὰ τῶν διοικήσεων τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Βυρῶπης καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς ἀστυνομίας παρ' ἐκεῖνας, εἰς βαθμὸν καθιερωμένην ἀπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἐπιτελεσφόρως, ἀπέβη τὸ διηνεκὲς μέλημα τῶν Κυβερνῶντων καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐν τῷ ἀστυνομικῷ συστήματι, ἀπετέλεσε δικαίως τὸ καύχημα αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἀλλαγῶν ἡ ἀστυνομία οὐ μόνον ἀπέβη ἀρχὴ σεβαστῆ, οὐ μόνον διευκολύνει τὴν λειτουργίαν ὅλων τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως, ἀλλ' ἀπέβη σχεδὸν πρόνοια τῶν χωρῶν ἐκεῖνων, ἐπὶ πάντων ἐφορευούσα καὶ περὶ πάντων προνοοῦσα, διὰ δὲ τοῦ βαθμοῦ τῆς τελειότητος τῆς ἀστυνομίας τόπου τινὸς μετρώσιν ἤδη τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ.

Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς μ' ὅλον ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας εἰσῆχθη σὺν τῇ συστάσει τῶν δήμων τοῦ Κράτους καὶ ἀνεγράφει ἀπὸ τὰ ἐντελέστερα πρότυπα, παρήγαγεν ἐν γένει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἀστυνομικὸν σύστημα ἀγροῦτον, ἀνευ οὐδεμιᾶς χρησιμότητος καὶ οὐδένα ἐκπληροῦν ἄλλον προορισμὸν εἰμὴ τὴν διατροφήν ἀέργων τινῶν στρατολογουμένων συνήθως ἐκ τῆς ὑποστάθμης τῶν κατὰ τόπους φατριῶν καὶ τὴν διασπορὰν τῶν ἠθῶν διὰ φθοροποιῶν παραδειγμάτων τῆς πρὸς τὴν κοσμιότητα καὶ τοὺς νόμους ἀσεβείας.

Πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅπου δηλ. ἡ ἀστυνομία ἐστὶν ἐμπειπιστευμένη εἰς τοὺς δήμους καὶ ὅπου αὐτὴ διαχειρίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, παρουσιάζει πάντοτε τὴν αὐτὴν εἰδεχθῆ ὄψιν οὐδαμῶς ἡ ἀρχὴ αὐτῆ, ἢ ἐξόχως εἰρηνικὴ καὶ συνετὴ, φαίνεται ἔχουσα τὴν εὐγένειαν ἐκείνην ἧτις προσδιάζει εἰς τὴν φύσιν της, ἢ τὴν λεπτότητα τοῦ προορισμοῦ της εἶναι ἀρχὴ σκαιὰ καὶ ἀγροῦτος, εἶδος ἀρματολικίου διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ληστρικῆς συμμορίας, ἐγκαθηδρῶμένη ἐν ταῖς πόλεσι καὶ λειτουργοῦσα δι' ὀργάνων ἀγνοούντων πρὸς τί ὑπηρετῶσι, τίνα ὑπηρετῶσι καὶ ποίων νομίμων διατάξεων ἐτάχθησαν φύλακες. Ἡ ἀστυνομία παρ' ἡμῖν φαίνεται ὅτι ἀντὶ νὰ προσλάβῃ τὸν τύπον ὃν περιάπτουσιν εἰς αὐτὴν οἱ θεσμοὶ δι' ὧν ἐπροικίσθη, διετήρησε τὸν χαρακτηριστῶν Τουρκικῶν ἀστυνομικῶν συστημάτων διὰ

ὅτι καὶ οἱ διευθύνοντες ἀκόμη τὰς ἀστυνομίας ἐν πρωτεύουσάν πόλεων τοῦ βασιλείου καὶ τὰ τώτερα αὐτῶν ὄργανα, μόνον αὐτῶν καθήκον ὀλαμβάνουσι τὴν διατήρησιν τῆς ἐξωτερικῆς ἀ- αλείας, ἢ ἀκριβέστερον εἶπειν τὸ χωρίζειν τοὺς πλῆκτιζομένους καὶ συλλαμβάνειν καὶ ἀπά- ν τούς ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκληματούοντας· τίποτε δὲν γνωρίζουσι, ἢ ἐννοοῦσιν ἐκ τῶν καθήκον- τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἐγ- γημάτων, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς υγείας, εἰς τὴν περιφρούρη- σιν τῆς κοσμιότητος καὶ τῶν χρηστῶν ἠθῶν κλπ. ἵνεπὲς ἐκ τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὀργάνων δὲν ἕτερον προτὸν συνήθως ζητεῖται, ἢ τὸ μὴ νασθαι ἀποζησῆαι ἐξ ἄλλου ἔργου καὶ τὸ εἶναι ἀλλοκαρῶν, ἐκ τούτου δὲ τὰ ὄπλα, τὸ αὐθαδέ- ρος καὶ ὅσα ἄλλα μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀπλή θέα τοῦ αστυνομικοῦ κλητήρος· ἐκ τούτου τὸ θέαμα κλη- ρων χαρτοπαζίζοντων μετὰ φαυλοβίων, βλα- ημούντων, ὑβριστῶν, δαιμόνων καὶ δαιρομέ- νων, διαρπαζόντων καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκ τῶν πρῶ- ν παραβιάζοντων τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δεῖξωμεν θεωρητικῶς ἢ εἰς ποῖα εἰσὶ τὰ ἀναπόφευκτα ἀποτελέσματα ἀραιοῦν ἀστυνομικῶν συστημάτων, καθιδρυμέ- νων ἐν πόλεσιν ἐν αἷς καὶ διὰ τὸν πληθυσμὸν αὐ- τῶν καὶ διὰ τὰ συμφέροντα αὐτῶν ἐνέχουσι, ἄλ- λην δεῖνται ἐφορευούσαν πρόνοιαν· διότι τὰ ἀπο- ελέσματα ταῦτα ἔχμεν πάντες ὑπ' ὄψιν διη- κικῶς καὶ ὑφιστάμεθα τὴν νοσηρὰν αὐτῶν ἐπιρροήν. Διὰ λόγους οὗς εἶναι μακρὸν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν- ταῦθα, πρέπει νὰ κατανοηθῆ πλεον παρ' ὄλων καλῶς αὐτὸ τοιαῦται ἀστυνομικὴ μόνον ὄνειδος περιποιούσιν καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τοὺς δήμους καὶ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ, ἄνευ ἀνεπανορθώτων συμφορῶν. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ κατανοήσωσι καλῶς οἱ ἀναλαμβάνον- τες τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας, ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἀρχὴ στηριζομένη εἰς τὴν ὑλικὴν δύναμιν, ἢ τὴν βίαν τῶν ὀπλων, συνεπὲς δὲ οὐδ' ἀρματολική, ἀλλ' ἐπὶ τῶν νόμων ὅτινες εἰσὶ φύλακες ἰσχυροὶ αἱ τιμωροὶ καὶ ἐπανορθῶται τῆς διατηρησσομένης ἀξείας· ὅτι μόνῃ ὑλικῆ ἰσχύος καὶ ἡ βία τῆς ἀ- στυνομίας οὐδὲν δύνανται κατὰ τοῦ κακοποιῶ- ἵου ὀλοκλήρου τάξεως ἀτόμων, μὴ παιδα- γωγομένων ὑπὸ τοῦ παραδείγματος μὴ σωφρονι- ζομένων διὰ τῆς ἐννόμου τιμωρίας· ὅτι μόνῃ ἡ ἰ- χυὸς τοῦ νόμου, διαχειριζομένη ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων τιμῶν καὶ συνετῶν δύνανται νὰ προστα- τεύσῃ τὴν τάξιν ἀποτελεσματικώτερον ταγμάτων ὀλων ἀστυνομικῶν κλητήρων στρατολογουμένων ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν.

Τοῦτο δὲ ἐπιτευχθήσεται μόνον ἐὰν οἱ ἀναλαμ- βάνοντες τὴν διαρρύθμισιν καὶ διεύθυνσιν τῆς ἀ- στυνομίας κατανοήσωσιν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ὑ- τὸστάσιν τῆς, καὶ ζητήσωσιν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῶν ὅτι συνάδει εἰς τὴν φύσιν τῆς, ἀπομαθάνον- τες τὰς ἐξείς τῆς κατὰ παράδοσιν ἑλληνικῆς ἀ- στυνομίας, ἧτις οὐδὲν καλὸν δύνανται ν' ἀποφέρῃ. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ διαρρύθμισις τῆς παρ' ἡμῖν ἀστυνομίας δέον ν' ἀρξῆται διὰ τῆς ἀνυψώ- σεως τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰς τὴν περιωπῆν τῆς· τοῦτο θεβαίως πολλῶν δεῖται, ὧν ἡ ἀναγραφή καὶ ἡ ἀ- νάπτυξις δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἐφημεριδογραφίαν, ἐκ τῶν πρῶτων ὅμως καὶ ἀναποφεύκτων ἐστὶν ἡ ἐκ- λογὴ κατὰλλήλων ὀργάνων ἱκανῶν νὰ κατανοή- σωσι τὰ καθήκοντά των καὶ νὰ τὰ ἐπιτελέσωσιν αὐτὰ τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως. Ἀντὶ ἀπειρίας κλη- τήρων ἀγροίκων, οὐδὲν ἐπισημαμένων ἐκ τῶν χρεῶν των, καὶ ἐπιρροῶν εἰς παρεκτροπὰς, ἀρεμανίων δὲ καὶ παλληκαριῶν, ἢ στρατολογία ὀλίγων νέων κάπως μεμορφωμένων, ἡμερωτέρων δὲ τὸ ἦθος καὶ τοὺς τρόπους καὶ πρὸ παντὸς καλῶς μισθοδοτου- μένων, δύνανται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν καλὴν λειτουρ- γίαν τῆς ἀστυνομίας ἴλιαν ἀποτελεσματικῶς. Κύ- ριον καθήκον τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐστὶν ἡ κατὰ τύπους θεβαίωσις τῶν ἀστυνομικῶν παρα- θέσεων καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν στοιχείων τῆς διώ- σεως αὐτῶν, ὅπως διὰ τῆς ἐννόμου τιμωρίας ἐ- νέρχωνται οἱ παραβάται εἰς τὴν τάξιν· τοῦτο

δὲ μόνον ὄργανα οἷα τὰ ἀνωτέρω δύνανται νὰ ἐ- πιτελέσωσι καλῶς. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἵνα ἡ τάξις καὶ ἡ τήρησις τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐξα- σφαλίσῃ διὰ τοῦ νόμου καὶ τῆς ἀμέσου καὶ ἀ- μερολήπτου αὐτοῦ ἐφαρμογῆς, ἀναγκαῖα καὶ ἀνα- πόφευκτος καθίσταται ἡ ἴδρυσις εἰδικῶν πται- σματοδικείου μετὰ εἰδικῶν δικαστικῶν κλητήρων, ἵνα αἱ παραβάσεις ταχέως θεβαίωσιν καὶ δικα- στικῶς, ταχέως δ' ἐπέρχεται καὶ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ποινὴ, δι' ὧν μόνον δύνανται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τάξις ὑπὸ τὴν γενικοτάτην αὐτῆς ἐκδοχὴν. Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο τοῦ εἰδικῶν πταισματοδικείου δέον νὰ ἐφελέκῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιμένων νὰ ἰδρῶσιν παρ' ἡμῖν ἀστυνομικὸν σύστημα ἄξιον τοῦ ὀνόματός του.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα περὶ ἀστυνομίας ἐκρίναμεν ἀ- ναγκαῖον νὰ ρίψωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἡδὴ ὁπόταν μελετᾶται ἡ διαρρύθμισις τῆς δημοτικῆς ἡμῶν ἀστυνομίας ἐπὶ τὸ τελειότερον, καὶ διότι πάντοτε πολλὴν ἀπεδώσαμεν σπουδαιότητα εἰς τὸν θεσμὸν τοῦτον καὶ πολλὰ ἀπεδεχόμεθα ἀγαθὰ ἐκ τῆς πληρεστέρας ἐφαρμογῆς του.

Εὐχαρίστως μαυθάνομεν ὅτι Διευθυντῆς τῆς ἡ- μετέρας ἀστυνομίας διορίζεται προσεχῶς, ὑπο- βληθείσης ἡδὴ τῆς σχετικῆς προτάσεως τῷ ὑπουρ- γείῳ, ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Γεώργιος Βλαχο- παπαδόπουλος, ἐξ οὗ ἀναμένομεν τὴν εὐκαταίαν βελτιώσιν τοῦ κλάδου τοῦτου τῆς τοπικῆς διοι- κήσεως. Καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις τοῦ κ. Βλαχοπα- παδόπουλου καὶ ἡ εὐπορία αὐτοῦ καὶ ἡ φιλοτιμία του, ἀπομακρύνει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐρχεται εἰς τὴν ἀστυνομίαν χάριν τοῦ μισθοῦ, ὅστις ἐστὶ γλί- σχρος, ἢ τῶν παρανόμων ὠφελημάτων αὐτῶν συ- νήθως ἐπιτρέπουσιν εἰς ἑαυτοὺς οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἀπομένει μόνον ἡ πεποιθη- σις περὶ αὐτοῦ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ χρησιμοποίησῃ ὑπὲρ τοῦ τόπου, εὐτινος ἀποτελεῖ ἐκλεκτὸν μέλος, τὰς καλὰς αὐτοῦ ιδιότητας καὶ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ φιλοτιμῶς, ἀνυψῶν τὴν δημοτικὴν ταύτην λειτουργίαν εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ περιωπῆν, ὅπερ καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ εἰλικρι- νῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀθηνῶν ὀρι- στικῶς διὰ τὰς νέας ἐπαρχίας τὴν μεθαύριον Κυ- ριακὴν. Ἡ Α. Μ. τὴν πρῶταν τῆς Κυριακῆς θέλει μεταβῆ εἰς Καλαμάκιον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον ὁπόθεν διὰ τῆς Ἀμφιτρίτης θά πορευθῆ εἰς Με- νίδιον καὶ εἰς Ἄρταν. Ἐξ Ἄρτης διὰ τῆς Πίν- δου θά κατέλθῃ εἰς Τρίκαλα, ἐκεῖ δὲ θά ἀποφα- σισθῇ τὸ νέον δρομολόγιον διὰ τὴν εἰς Θεσσαλίαν περιουσίαν.

— Ὁλιβεράν ἐκόμισεν ἡμῖν εἶδησιν ὁ τηλεγρα- φος, τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς συμπολίτου ἡ- μῶν Ἀνδρέου Λόντου ἐπισυμβάντα εἰς Ἰωάννινα τὴν παρελθούσαν Τρίτην. Εἰς ἀπαντας τοὺς ἡμε- τέρους συμπολίτας ἀλγεινὴν ἐνεποίησεν αἰσθησιν τὸ πικρὸν ἄγγελμα ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὁ διαπρε- πῆς πολίτης, ὁ χρηστὸς πατριώτης, ὁ τίμιος πο- λιτευτής, ὁ γλυκὺς Ἀνδρέας Λόντος δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶσι, καταλύσας τὸν βίον μακρὰν τῆς πατρίδος ἢν ἠγάπα τόσον, μακρὰν τῆς πό- λεως τῶν Πατρῶν, ὑπὲρ ἧς κατέτριβε πολύτιμον βίον, μακρὰν τῶν τέκνων, φεύγων τὴν πικρίαν τῆς παραγνωρίσεώς των. Ὁκ. Δήμαρχος ἡμῶν, διερ- μινεὺς γενόμενος τῶν αἰσθημάτων τῶν συμπο- λιτῶν του, ἄμα τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ Ἀν- δρέου Λόντου τηλεγραφικῶς ἐζητήσατο παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὅπως ὁ νεκρὸς αὐτοῦ κοιμισθῇ ἐνταῦθα καὶ καλυφθῇ διὰ Πατραϊκοῦ χώματος, διαβιβά- ζων τὴν ὀμόθυμον τῆς πόλεως ἐπιθυμίαν. Τὸ ὑ- πουργεῖον ἀπήντησεν ὅτι ἐπιδοκιμαζέει τὸν πόθον τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ ὅτι διέταξε τὴν ταρῖχυσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μετακομιδὴν αὐ- τοῦ ἐνταῦθα. Οὕτω τὴν προσεχῆ Τετάρτην κομι- ζεται διὰ Κερκύρας ὁ νεκρὸς τοῦ προσφιλοῦς Ἀν-

δρέου Λόντου καὶ ἡ πόλις ἡμῶν κηδεύουσα αὐτὸν ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν του, θά δεῖξῃ δι' ὑστατην φορὰν τὴν πρὸς ἐκείνον ἀγάπην καὶ τὸν σε- βασμὸν τῆς· θά πληρώσῃ αὐτῷ διὰ τῶν δακρῶν τῆς φόρον ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἀγίαν ψυχὴν του, καὶ θά μαρτυρήσῃ τὴν μεταμέλειάν τῆς διὰ τὴν παραγνωρίσιν του. Ὁ ἀφορολογούμενος θέλει δη- μοσιεύσει μντὰ τὴν κηδείαν, λεπτομερεστέραν βιο- γραφίαν τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ.

— Διὰ Βασιλικῶν διατάγματος ἀπὸ 30 ἰλῆξαν- τος μηνὸς συνέστη ἐν Πάτραις καὶ δευτέρου γυ- μνάσιον πλῆρες λόγῳ τῆς πληθῆος τῶν ἐνταῦθα μαθητῶν καὶ διωρίσθη ἐν αὐτῷ γυμνασιάρχης ὁ μέχρι τοῦδε καθηγητῆς παρ' ἡμῖν κ. Στέφ. Μυρ- τίλλος, καθιγῆται δὲ οἱ μέχρι τοῦδε ἐν τῷ πα- ραρτήματι τοῦ γυμνασίου διδάσκοντες. Διὰ τοῦ ἰδίου διατάγματος προαγγέλλεται ἡ προσεχῆς συμπλήρωσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ διδασκαλία τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἀ- νατίθενται εἰς τοὺς ἰδίους καθηγητὰς εἰς ἀμφοτέρω- τὰ γυμνάσια. Ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους παρὰ τὸ ἡμέτερον γυμνάσιον συνέστη καὶ τμήμα ἐκ δύο τάξεων τῆς Α'. καὶ τῆς δευτέρας λογιζόμενον ὡς παράρτημα αὐτοῦ, μέτρον ὕπερ ἕνεκα τῆς πληθῆος τῶν μαθητῶν ἐκρίθη ἀνεπαρκές· ἡδὴ λοιπὸν συνιστᾶται δευτέρου αὐτοτελὲς γυμνά- σιον, ἰδίαν ἔχον διοίκησιν καὶ λειτουργίαν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ γυμνάσιον τοῦτο θά ἀποτελεῖ- ται καὶ αὐθις ἐκ δύο μόνων τάξεων τῆς Α. καὶ τῆς Β., μὴ πρεβλέποντος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τῆς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ δαπάνης· ἀλλ' ἡ ἴδρυσις δευτέρου γυμνασίου καὶ ἡ διὰ τοῦ βασιλ. διατάγματος προϋπόσχεσις ἀρ- κούντως μαρτυρεῖ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θά ἀναδείξῃ τὸ γυμνάσιον τοῦτο πλῆρες ἐντὸς μικροῦ, ὅπερ καὶ εὐχόμεθα· διότι ἡ ἀνάγκη δευτέρου παρ' ἡμῖν γυμνασίου πρὸ καιροῦ κατεδεί- χθη ἀριδίως καὶ ἡ σύστασις τοιοῦτου θά ἀποβῆ πρὸς ὄφελος τῆς σπουδαζούσης νεότητος τοῦ τόπου. Ὁ δὲ ἦτο ἀδικον ἐὰν παρερχόμεθα ἐν σιγῇ τὸν διο- ρισμὸν τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀρχαίου καθηγητοῦ κ. Σ. Μυρτίλλου ὡς γυμνασιάρχου τοῦ δευτέρου γυ- μνασίου καὶ δὲν ἠθέλαμεν ἀνακηρύξει δημοσίᾳ ὅτι ὁ διορισμὸς οὗτος ἐστὶν δικαίᾳ ἱκανοποίησις ἀν- δρὸς ἐγγηράσαντος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν νέων τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν πατρίδος καὶ ἀμοιβή τῆς πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσιώσεώς του, εἰς ὃ ἐκ νεότητος αὐτοῦ ὁ κ. Μυρτίλλος θύει μετ' αὐταπαρνήσεως. — Ἐλπίζομεν ἐντὸς μικροῦ ν' ἀναγγεῖλωμεν εὐχα- ρίστως καὶ τὴν ἴδρυσιν παρ' ἡμῖν δημοσίου γυ- μναστηρίου, χάριν τῆς νεολαίας τοῦ τόπου, στε- ρερούμενης μέχρι σήμερον τοῦ ἀναποφεύκτου παραρ- τήματος τοῦ σχολείου, τοῦ Γυμναστηρίου. Πα- ρόμοιον κατάστημα, ἐν ᾧ ἡ νεότης τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ ἡ σπουδάζουσα νὰ ἀσκήται, ἐπιρρωνύουσα τὰς σωματικὰς δυνάμεις, ἀνευ τῆς ἀκμῆς τῶν ὀ- ποίων καὶ αἱ πνευματικαὶ φθίνουσι, καὶ ἡ παιδευ- σις ἐπωδύνως προσκτεῖται, ἐπανειλημένως καὶ μετὰ θέρμης ἀπητήθη καὶ παρὰ τοῦ τύπου καὶ παρ' ἐγκρίτων συμπολιτῶν κατανοούντων τὴν ἀτέλειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁπόταν αὕτη οὐδα- μῶς ἐπιμελεῖται τῆς τοῦ σώματος ἀκμῆς ἧτις καὶ τὸ φρόνημα τῶν νέων ἀκμαῖον καὶ τὴν παιδευσί- ἀνετον καθίστησι. Εὐτυχῶς διὰ τῶν ἀξιεπαίνων- φροντῖδων καὶ ἐνεργειῶν τῶν ἀρμοδίων τοπι- κῶν ἀρχῶν, ἐγγὺς ἐστὶν ἡ ἴδρυσις ἐνταῦθα δημοσίου Γυμναστηρίου ὅπερ θά ἀποτελέσῃ ἀνα- πόφευκτον συμπλήρωμα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Διὰ τὸ κατάστημα τοῦτο, ὡς πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἀ- σφαλῶς, ἐξελέγη τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύ- των καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν τῆς κ. Ἀστυροπούλου ἐθνικὸν οἰκόπεδον, ὅπερ διατελεῖ μὲν ὑπὸ πολυετῆ μίσθωσιν, ἀλλ' οἱ μισθωταὶ κ.κ. ἀδελφοὶ Σταμάτη, μὴ θέλοντες ἐν τῇ φιλοτιμίᾳ των, νὰ παρεμβάλ- λωσι προσκόμματα εἰς ἀπόκτησιν ἰδρύματος τό- σον χρησίμου, συναίνουσιν εἰς τὴν λύσιν τῆς μι- σθώσεως. Ἐναπόκειται ἡδὴ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκο- νομικῶν ὑπουργείων νὰ συναίνεσῃ εἰς τοῦτο, καθ' ὅσον τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας ἀπεδέχθη τα γενόμενα

και μόνον ἀπήτησεν ὅπως και ἡ δημοτ. ἀρχὴ συμβάλη εἰς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἀναλαμβάνουσα εἰς ἑαυτὴν τὴν περιτείχισιν τοῦ οἰκοπέδου. Ὁ κ. δήμαρχος διακαιόμενος ὑπὸ ἰσχυρᾶς ἐπιθυμίας νὰ πλουτίσῃ τὴν πόλιν ἡμῶν διὰ τῶν χρησιμωτέρων καταστημάτων, καὶ μὴ παραγωνίζων τὴν χρησιμότητα τοῦ μελετωμένου γυμναστηρίου, ὁμῶς δ' ἔχων καὶ τὸν κ. Νομάρχην, προθύμως ἐδήλωσεν ἤδη ὅτι εἰς τὸν δῆμον ἐπιβάλλεται ἡ ὑπόχρεωσις νὰ συμβάλη εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ γυμναστηρίου καὶ προέβη εἰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης τῆς περιτείχισεως τοῦ οἰκοπέδου, ὑποβληθεσομένης προσεχῶς εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Κατὰ τὸν εἰδικὸν περὶ γυμναστηρίων νόμον τὸ δημοσίον ταμεῖον θὰ κατασκευάσῃ τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα, τὸν οἰκίσκον τοῦ φύλακος καὶ θὰ μισθοδοτῇ τὸν διδάσκαλον τῆς γυμναστικῆς, διορισθησόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Ὁ «Φορολογούμενος» ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἐπανειλημμένως καταδείξας τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδρύσεως παρ' ἡμῖν γυμναστηρίου, ἀναγράφει λίαν εὐχαρίστως ἐν λεπτομερείᾳ τὰς προκαταρκτικὰς ταύτας ἐργασίας καὶ συγκαίρει εὐλικρινῶς τοὺς ἀναλαβόντας νὰ θεραπεύσωσιν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ τόπου, εἰς τὴν εἰσὶν οἱ κ.κ. Δήμαρχος, Νομάρχης καὶ Γυμνασιάρχης.

— Πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν μετετέθη ὁ κ. Ξενοφῶν Βύθυμιος ὑπερετίσας καὶ ἄλλοτε παρ' ἡμῖν ὡς πρωτοδικῆς καὶ ὡς Πρόεδρος. Ὡς δικαστικὸς λειτουργὸς ὁ κ. Βύθυμιος εἶναι γνωστὸς ἐνταῦθα, καὶ ὅσην λύπην ἐπροξένησεν ἄλλοτε ἡ ἀπομάκρυνσις του, τσαύτην ἐμποιεῖ ἤδη χαρὰν ἢ ἐπάνοδόν του, εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ βλέπωσιν τὴν δικαιοσύνην παρ' ἡμῖν λειτουργοῦσαν μετ' εὐθύτητος καὶ ἐπιμελείας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνελήφθη παρὰ τὴν ἐνταῦθα μονὴν «Γηροκομείου» ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τῶν ἐπικινδυνωτέρων φυγοδικῶν τῆς περιφερείας ἡμῶν ὁ Κωνστ. Μπεκουνάκης ἐκ τοῦ χωρίου Μπάλα, κατηγορούμενος ἐπὶ πλείστασι ὅσαις ἐγκληματικαῖς πράξεσι, ἰδίᾳ δὲ ζωοκλοπαῖς καὶ ληστεύσει ἐξοχικῶν οἰκίσκων. Εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους ἤνοιξε καὶ ἐλήστευσε περὶ τοὺς εἰκοσιν ἐξοχικοὺς οἴκους· εἶχε γίνει πλέον εἰδικὸς ὁ ἄνθρωπος. Τὸν συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

— Ἐπενθυμίζομεν καὶ αὐθις σήμερον τὴν ἀγροφυλακὴν ἥτις ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐκλείπει ἐντελῶς ἐκ τῶν κτημάτων, διὰ τῆς ἀποχωρήσεως καὶ τῶν ὀλίγων ἀμπελοφυλάκων. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ὅτι καὶ ποίμνια καὶ μεγάλα κτήνη ἀναμένουσι τὴν εὐθετον στιγμὴν νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὰ κτήματα καὶ ἐπιφέρωσι τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν, πρὶν ἀκόμη ἐξέλθωσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἐκ τῶν κτημάτων τῶν, οἱ κτηνοτρόφοι ἤρξαντο λυμαινόμενοι αὐτὰ. Ἡ διευθέτησις τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν, καθ' ἃ διὰ μακρῶν κατεδείχμεν ἐν' προηγουμένοις φύλλοις καὶ ἀναμένομεν αὐτὴν ταχέως παρὰ τῶν ἀρμοδίων.

— Διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου ἀναγράφοντες τὰ διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως ληφθέντα μέτρα καὶ ἐπαινοῦντες τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ κ. Νομάρχου, παρελείψαμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων ἐκείνων ἐπιστατεῖ αὐτοπροσώπως καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ὁ κ. Θεοδ. Ζούκης, Γραμματεὺς τῆς ἀστυνομίας, ὅστις πρὸ πολλοῦ δεικνύει πλείστα ὅσα καλλίστα ἰδιότητα ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, ἀξίας ἐνθαρρύνσεως.

— Ἐξακολουθεῖ ἐνταῦθα, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ὁ τρυγητὸς τῶν ἀμπέλων· ἡ ἐσοδεία τοῦ οἴνου ἐφέτος ἔσται ἐκ τῶν μικροτέρων, διότι οἱ πάραταταμένοι καύσωνες, ἡ μακρὰ ἀνομβρία καὶ οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι, κατέστρεψαν σχεδὸν τὸ ἥμισυ αὐτῆς. Αἱ πρὸς οἰνοποιεῖαν σταφυλαὶ ἐφέτος πωλοῦνται ἐνταῦθα πρὸς 22—26

λεπτά τὴν ὀκάν. Οἷδὲ ἡ ποιότης τοῦ οἴνου προμηνύεται καλὴ, διότι ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω καιρικῶν περιστάσεων αἱ σταφυλαὶ δὲν προσέλαβον πολλὰ οὐσιαστικὰ αὐτῶν στοιχεῖα.

— Περὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐξεχωρήθη ἡ ἐργολαβία τῆς κατασκευῆς τῆς ὑπονόμου τῆς ἐνταῦθα ὁδοῦ Καλαβρύτων, πολλὰ ἐλέγχθησαν μέχρι τοῦδε καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔργου ἐλογίσθη αὕτη ὑπερβολικὴ πρὸς βλάβην τοῦ δήμου καὶ τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν. Ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸς ὄφελος τοῦ ἐργολάβου ἐθυσιάσθησαν τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἐληστεύθησαν οὗτοι ἀπόνως διὰ τῆς ὀλιγορίας ἢ τῆς κακῆς πίστεως τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, προκύπτει ἐκ τούτου ὅπερ εἶναι λίαν ἐμφαντικόν. Ὡς γνωστὸν, μέγα μέρος τῆς ὑπονόμου ταύτης, τὸ ἤδη κατασκευαζόμενον, ἐξεχωρήθη εἰς τὸν ἐργολάβον πρὸς 60 δραχ. κατὰ τρέχον μέτρον. Ὁ «Φορολογούμενος» γενόμενος ἡχῶ τῶν παραπόνων τῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες ἐθῶρον τὴν τιμὴν ταύτην ὑπερβολικὴν, ἐγκαίρως κατέδειξε τὴν βλάβην αὐτῶν, ἣδη δὲ ἐπῆλθε γεγονός προσεπιμαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν τῶν λεχθέντων. Μέρος τοῦ μήκους τῆς ὑπονόμου ταύτης ἀπερασίσθη νὰ γίνῃ κατὰ παρέκτασιν τοῦ πρώτου τμήματος καὶ ἡ ἐργολαβία αὐτοῦ ἐξετέθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς συναγωνισμὸν μεθοδικῆς δημοπρασίας, κατεκυρώθη δὲ αὕτη εἰς ἐργολάβον, ὅστις ἀνεδέχθη νὰ κατασκευάσῃ τὸ νέον τοῦτο τμήμα ὑπὸ τὰς αὐτὰς διαστάσεις τοῦ πρώτου καὶ διὰ τῶν ἰδίων ὑλικῶν πρὸς δραχμὰς μόνον 38 κατὰ τρέχον μέτρον, ἧτοι πρὸς δραχ. 22 ἐπὶ ἑλαττον τὸ μέτρον. Ὅστις δὲν βαρύνεται ἀς κάμῃ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην προσγενεθείσης ζητίας καὶ ἀς σχολιάσῃ τὰ γενόμενα.

— Περὶ τῆς ἀνεγερθείσης ἐν θέσει Μερκάτω τῆς πόλεως Πατρῶν δημοτ. ἀγορᾶς μετὰ τῶν εἰρηνοδικεῖων ἐκυκλοφόρησαν ἐπ' ἐσχάτων φῆμαι τινὲς οὐχὶ καλὰ· ὅτι δῆθεν ἡ οἰκοδομὴ κατὰ τὰ ὑλικά καὶ τὴν ἐργασίαν δὲν ἐγένετο κατὰ τὰ συμπεφωνημένα καὶ διαγεγραμμένα κλπ. Ὁ κ. Δήμαρχος λαθῶν γνώσιν τῶν διαδόσεων τούτων παρήγγειλε τὸν Νομομηχανικὸν κ. Α. Βλάσην ὅπως παραλάβῃ τὴν ἀγορὰν ταύτην παρὰ τοῦ ἐργολάβου διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου, ὑποβάλλον δὲ ὑπὸ αὐστηρὸν ἔλεγχον τὴν τε ἐργασίαν καὶ τὰ ὑλικά τῆς οἰκοδομῆς, ἀποφανθῆν ἂν ὁ ἐργολάβος ἐξετέλεσε τὸ ἔργον κατὰ τοὺς ἦρους τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Πεποιθάμενου ὅτι ὁ κ. Βλάσης θὰ διεξαγάγῃ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐν πνεύματι ἀκρας εὐθύτητος καὶ μετὰ προσοχῆς, ἵνα μὴ διασῦρεται ἀδίκως ἡ χρηστότης τοῦ ἐργολάβου καὶ τοῦ ἐπιστατήσαντος δημοτ. μηχανικοῦ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐργασία ἐξετέλεσθη καλῶς καὶ κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, μὴ ζημιωθῇ δὲ καὶ ἐξαπατηθῇ ὁ δῆμος ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

— Ἡ πρό τινων ἡμερῶν ἐπισυμβᾶσα πυρκαϊὰ ἐν Τριπόλει ἦς τὸ ἀγγελμα τόσον κατέβλησε τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, πλὴν τῶν σημαντικῶν ζημιῶν ἀς ἐπροξένησε, κατέστησεν ἀνεστίους πλείστας οἰκογενεῖας καὶ ἔρριψεν αὐτὰς εἰς τελείαν ἀπόγνωσιν. Ἐν προμείαις περιστάσεσι δοκιμάζεται ἡ ἐρότης τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐν αὐταῖς ἐκδηλοῦται ἡ εὐαγγελικὴ ἀρετὴ. Τὴν εὐκαιρίαν ταύτην παρέχει τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τὸ ἀξιοθρήνητον γεγονός τῆς ἐν Τριπόλει πυρκαϊᾶς. Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ἐκείνης συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ συμπολιτῶν ἡμῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐνταῦθα εἰς ἀνακούφισιν τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καταστραφέντων οἰκογενειῶν, πεποιθάμενοι δὲ ὅτι ἡ ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν τούτων ἐπίκλησις δὲν θὰ ἠχῆσῃ εἰς μάτην παρ' ἡμῖν, οὐδ' οἱ συμπολίται ἡμῶν θὰ δειχθῶσιν ἀνάληγοι εἰς τὴν φωνὴν αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνίσταται ἐκ τοῦ κ. Θ. Κανακάρη, Κ. Κωνσταντοπούλου, Τσικνοπούλου, Ν. Κορύλλου, Χ. Διγενοπούλου, Δ. Δάρα κλπ. ἐπιλαμβάνεται δὲ προσεχῶς τῆς φιλανθρωποῦ ἐργασίας τῆς.

Εἰδοποιήσεις.

Ὅντων συνεταίρων τοῦ Νικολάου Πετρακοπούλου καὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀθανασίου Ι. Παππαγιαννακοπούλου δυνάμει ἰδιωτικοῦ ἐταιρικοῦ ἐγγράφου ἐγκύριου, ἐνεργούντων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Νικολάου Πετρακοπούλου, ἡ ἐταιρία διελύθη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀθ. Ι. Παππαγιαννακοπούλου.

Εἰδοποιούμεν ὅθεν πάντας τοὺς τυχόν ὀφειλέτας τοῦ Νικ. Πετρακοπούλου, ὅτι πᾶσα πληρωμὴ γενομένη πρὸς μόνον τὸν Νικολάον Πετρακοπούλου εἶναι ἀκυρὸς καὶ μὴ οὔσα καὶ ὅτι θέλομεν ἐπιζητήσῃ δικαστικῶς τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν τῆς ἀναλογίας Ἀθανασίου Παππαγιαννακοπούλου, ὡς κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος συνεταίρου. Προσεχῶς θέλομεν δώσει πλείονας πληροφορίας εἰς τὸ κοινόν.

Πάτραι 9 Σεπτεμβρίου 1881.

Οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος
Μαριγῶ Ἰωάννου Παππαγιαννακοπούλου.

Γνωστοποιεῖται πρὸς τὸ φιλόκαλον τῆς πόλεως ταύτης Κοινόν ὅτι ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων ἐνθα μετέβην ἐσχάτως, ἐκίμισα πλείστα ἔσχα καὶ ποικίλα εἶδη πέλων χειμερινῶν ἀνδρῶν, κυριῶν, κρασιῶν καὶ παιδῶν, ἀλεξιβρόχια, λαιμοδέτας ἀνδρῶν καὶ κυριῶν, μυρωδικὰ, κομβία, χαρτοφυλάκια καὶ πληθὺν ἐκ τῶν λοιπῶν γνωστῶν εἰδῶν τοῦ καταστήματός μου ἔχω πρὸς τούτοις καὶ ὑποδήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρίστης ποιότητος. Ἄπαντα τὰ εἶδη ταῦτα, ἅτινα ἐξέλεξα μετὰ μεγίστης προσοχῆς, πωλῶ εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Γ. Η. ΓΚΑΛΕΚΑΣ.

Πανελλήνιος Ἀτμοπλοικὴ ἔταιρία.

Τοῦ λοιποῦ τὸ Ἀτμόπλοιον τῆς ἄνω ἐταιρίας θέλει ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἐκ τοῦ κύκλου τῆς Πελοποννήσου ἐκάστην Τρίτην περὶ τὴν 10 ὥρην Π. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερόν περὶ τὴν 5 Μ. Μ. Πληροφορίαι διὰ ναύλους ἐμπορευμάτων κλπ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Π. Χαλαλαμπη.

(2)

ΚΑΡΦΟΒΕΛΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

Η ἸΡΙΣ.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἡ Διεύθυνσις γνωστοποιεῖ τοῖς ἐν Πατραις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις κ. κ. ἐμπόροις καὶ καταναλωταῖς τοῦ εἶδους τούτου, ὅτι ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τούτῳ παράγονται πλείστα εἶδη καρφοβελωνῶν, ἀρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, χρησιμῶν εἰς οἰκοδομὰς, σταφιδοκίβωτια καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, εἰς συμφερούσας τιμὰς, δέχεται δὲ παραγγελίας ἐκτελούμενας ἐν βραχεῖ χρόνῳ.

Διεύθυνσις. «Τῇ Διευθύνσει τοῦ Καρφοβελονοποιείου ἢ «Ἰρις»

Εἰς Πάτρας.

(6.)

Ὁ ἐκδότης
Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.